

РЕШЕНИЕ

№ 25798

гр. София, 03.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11296** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Скилър“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], [улица], вх. „В“, ет. 5, ап. 17, чрез адв. К., срещу Ревизионен акт № Р-22002222004196-091-001 / 17. 03. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Не представя писмени бележки в указания от съда срок.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002222004196-091-001 / 16. 08. 2022 г., издадена от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Скилър“

ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], за определяне на задълженията за корпоративен данък за периода 01. 01. 2018 г. – 31. 12. 2019 г.

С Решение № Р-22002222004196-098-001 / 25. 10. 2022 г. (стр. 113) на директора на ТД на НАП С. е иззета преписката от М. А. К., като възлагащ орган и са възложени правомощията по възлагане на Д. В. П..

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със ЗВР № Р-22002222004196-020-002 / 17. 11. 2022 г., издадена Д. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С., като срока за извършване на ревизията е определен до 18. 01. 2023 г.

За доказване на компетентността на органите възложили ревизията са представени Заповед № РД-01-128 / 18. 02. 2020 г. (стр. 11) и Заповед № РД-01-849 / 31. 10. 2022 г. (стр. 383) на директора на ТД на НАП С..

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22002222004196-092-001/ 02. 02. 2021 г., издаден от И. М. и Ц. К..

В срока по чл. 117, ал. 5, изр. 2 от ДОПК, са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22002222004196-091-001 / 17. 03. 2023 г., издаден от Д. П., като орган възложил ревизията и И. М. – ръководител на ревизията, връчен на електронен адрес на 21. 03. 2023 г.

С жалба вх. № 53-06-3474 / 30. 03. 2023 г., е оспорен издателя РА по административен ред.

С Уведомление за отстраняване на нередовности изх. № 23-22-545 / 19. 04. 2023 г. е указано на жалбоподателя да представи пълномощно на подписалия жалбата адвокат, като с молба от 25. 04. 2024 г. е представено такова.

Със споразумение между страните (стр. 60) е удължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган с до 3 месеца.

В законоустановения срок не е налице произнасяне от страна на решаващия орган, поради което с жалба вх. № 53-04-773 / 23. 10. 2023 г., РА е оспорен и по съдебен ред. При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, с оглед споразумението за продължаване срока за произнасяне от страна на решаващия орган, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът счита, че Ревизионен акт № Р-22002222004196-091-001 / 17. 03. 2023 г. изд. от органи по приходите при ТД на НАП С., е нищожен, поради което не следва да се разглеждат обстоятелствата по съществото на спора.

В случая се касае за повторна ревизия, тъй като с Решение № 1209 / 03. 08. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ (стр. 432) е отменен РА № 2221720002770-091-001 / 29. 04. 2022 г. издаден от М. А. К. –орган възложил ревизията и А. Л. И. – ръководител на ревизията, като преписката е върната на органа възложил ревизията за възлагане на нова ревизия.

В тази връзка и новата ревизия отново е възложена от М. К., като орган възложил първоначалната ревизия.

С Решение № Р-22002222004196-098-001 / 25. 10. 2022 г. (стр. 113) на директора на ТД на НАП С. е иззета преписката от М. А. К., като възлагащ орган и са възложени правомощията по възлагане на Д. В. П..

За да е налице валидно издаден ревизионен акт правомощията на длъжностните лица, които го подписват трябва да са надлежно възложени по предвидения в закона ред.

Съдът намира, че в случая не са налице доказателства за наличието на трайна невъзможност органа възложил ревизията да не може да изпълнява задълженията си.

Нормата на чл. 7, ал. 3 от ДОПК е допълнена (ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.), като е предвидено трайната невъзможност за изпълнение на служебните задължения да произтича и от промяна в длъжността на органа по приходите, като в конкретния случай М. К. е преназначена от началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ на длъжността „главен инспектор по приходите“ в сектор „Ревизии“ на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Това обаче не означава, че автоматично е налице невъзможност да изпълнява задълженията си като възлагащ орган и на негово място да се поставя друго лице в нарушение на принципа за обективност.

В тази връзка от съда е указано и от страна на ответника са представени заповедите за преназначаване на М. К. и Д. П., както и длъжностните им характеристики.

Действително, в новата длъжност на М. К. не е предвидено правомощие за възлагане на ревизия, но в конкретния случай следва да се отчете, че става въпрос за повторна ревизия, като преписката е върната именно на М. К., като орган възложил първоначалната ревизия.

Освен това, след издаване на ЗВР № Р-22002222004196-091-001 / 16. 08. 2022 г. от М. А. К., следващата ЗВР, която вече е издадена от Д. П. е само за изменение на срока на завършване на ревизията, поради което не е налице ново възлагане и ревизията е следвало да се довърши именно от М. К., независимо, че в длъжностната ѝ характеристика липсва правомощие за възлагане.

В тази връзка следва да се отчете, че преназначаването на М. К. от длъжността началник на сектор на длъжността „главен инспектор по приходите“ в същия сектор, не означава, че същата е загубила качеството на „орган по приходите“, тъй като същата продължава да е такъв съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП.

С Решение № Р-22002222004196-098-001 / 25. 10. 2022 г. на директора на ТД на НАП С., е иззета преписката от М. А. К., като възлагащ орган и са възложени правомощията по възлагане на Д. В. П., но към тази дата Д. П. не е била определена за орган, който може да възлага ревизии.

Видно от Заповед № РД-01-849 / 31. 10. 2022 г. (стр. 383) на директора на ТД на НАП С., функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, считано от 28. 10. 2022 г., е предвидено да се изпълняват от определени служители, между които и Д. П.. Същата обаче към датата на изземване на правомощията и предоставянето им като възлагащ орган, не е била определена като орган, който може да възлага ревизията.

Съдът намира, че представените (стр. 419-422) от процесуалния представител на ответника болнични листове, касаещи М. К., са неотносими към спора, тъй като правомощията ѝ като възлагащ орган са отнети не поради обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, а поради промяна в длъжността ѝ.

Следва да се отбележи също така, че с Решение № 11653 от 30.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5637/2024 г., I отд., е прогласена нищожността на оспорения в това производство РА, при абсолютно идентична ситуация. В цитирания съдебен акт е посочено, че Решение № 22221022001084-098-001 от 25.10.2022 г. директорът на ТД на НАП – С., на основание чл. 7, ал. 3 ДОПК е иззел разглеждането и решаването на

преписката от М. А. К. в качеството ѝ на възлагащ орган и правомощията по възлагане са възложени на Д. В. П. в качеството ѝ на възлагащ орган. От страна на ВАС е прието, че преназначаването на М. К. на друга длъжност не може да обуслови извода, че са отпаднали правомощията ѝ като орган по приходите, поради което е прогласена нищожността на оспорения РА.

Идентична фактическа обстановка, касаеща отново изземване на правомощията на М. К. и възлагането и на Д. П. извършено с решение № Р-22221022002931-098-001/25.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е обсъдена и в Решение № 12198 от 13.11.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7189/2024 г., VIII отд., като касационната инстанция споделя изводите на АССГ за нищожност на издадения РА.

Съобразно принципа за предвидимост, залегнал в АПК, аналогични случаи следва да бъдат решавани по един и същи начин, поради което и съдът не може да не отчете влязлото в сила съдебно решение, касаещо идентичен казус.

Сходна практика относно преназначаване на служителя възложил ревизията и задължението същият да довърши започналата ревизия са изложени в Решение № 9404 от 9.08.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5436/2024 г., Решение № 3378 от 20.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7906/2023 г. и др.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт е нищожен, поради липса на компетентност.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, представляващи единствено държавна такса в размер на 50 лева. В пълномощното на адв. К. не е посочено адвокатско възнаграждение, като няма и представени доказателства за изплатено такова, поради което и не се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА, по жалба на „Скилър“ ЕООД, [населено място], на Ревизионен акт № Р-22002222004196-091-001 / 17. 03. 2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“, с който са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в общ размер на 33 860,86 лв. и лихви за забава в размер на 11 204,42 лв.

ОСЪЖДА Дирекция Обжалване и данъчноосигурителна практика“ – С., да заплати на „Скилър“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

ИЗПРАЩА на основание чл. 173, ал.2 от АПК, вр. чл. 160, ал. 5 от ДОПК, делото като преписка на Директор на Териториална дирекция на НАП – [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

